

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 юли 2002 година

**за изработване на рамкова програма за полицейско и съдебно сътрудничество
по наказателни дела (AGIS)**

(2002/630/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейски съюз, и по-специално член 30, параграф 1, член 31 и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) Член 29 от Договора за Европейски съюз поставя за цел Съюзът да предложи на гражданите си високо ниво на защита в едно пространство на свобода, сигурност и правосъдие, чрез съвместни действия между държавите-членки в полицейското и съдебно сътрудничество по наказателни дела, чрез превенция и борба срещу расизма и ксенофобията.
- (2) Заключенията на Европейския съвет от Тампере през м. октомври 1999 г. призовават да се засили сътрудничеството в предотвратяването на престъпността и борбата с нея, включително като се използват новите информационни технологии, за да се осъществи едно действително европейско пространство на правосъдие. Значението на сътрудничеството в тази област беше подчертано и в плана за действие озаглавен „Превенция и контрол на организираната престъпност: стратегия на Европейския съюз за следващото хилядолетие”³.
- (3) Член 12 от Рамковото решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 г. за правното положение в наказателния процес на жертвите на престъпление⁴ предвижда сътрудничество между държавите-членки за постигане на по-ефикасна защита на интересите на жертвите в рамките на наказателния процес.
- (4) Необходимо е да се разшири европейското измерение на проектите, включващи три държави-членки или две държави-членки и една страна кандидатка, за да се

¹ ОВ С 51, 26.2.2002 г., стр. 345.

² Становище от 9 април 2002 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 124, 3.4.2000 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 1.

улесни създаването на партньорства и обмен на информация и на добри национални практики.

- (5) Програмите „Гроциус II” – наказателна⁵, „Стоп II”⁶, „Ойзин II”⁷, „Хипократ”⁸ и „Фалконе”⁹, създадени от Съвета, засилиха сътрудничеството между полицейските и съдебни органи на държавите-членки и подобриха взаимното разбиране на полицейските, съдебни, правни и административни системи на държавите-членки.
- (6) След като Европейският съвет от Фейра през м. юни 2000 г. одобри плана за действие на Европейския съюз за борба с наркотиците (2000 г. – 2004 г.), в настоящата рамкова програма също са включени действия за борба срещу трафика на наркотици.
- (7) Европейският парламент и Съветът, приемайки предишните програми, поискаха да се създаде единна рамкова програма, което допълнително ще подобри сътрудничеството чрез координация между различните отговорни лица за превенцията на престъпността и борбата с нея на нивото на Европейския съюз. Необходимо е също да се запази равновесието между различните действия, чиято цел е създаване на пространство на свобода, сигурност и правосъдие.
- (8) Желателно е да се осигури приемствеността на действията по рамковата програма като се предвиди тяхната координация в една единствена рамка, което ще улесни процедурите, ще подобри управлението и ще осигури икономии. Освен това е важно да се използва пълноценно програмата в операционен план, най-вече между органите по наказателно преследване, да се насърчи сътрудничеството между органите по наказателно преследване на държавите-членки и да им се даде възможност да опознаят методите в работата на колегите им от другите държави-членки и трудностите, с които се срещат.
- (9) Разходите по програмата трябва да са съвместими с предвидения таван в рубрика 3 на финансовите перспективи.
- (10) Годишните средства за рамковата програма се определят от бюджетния орган по време на бюджетната процедура.
- (11) Програмата трябва да е достъпна за страните кандидатки, едновременно като партньори и участници в проектите на програмата. Ако е необходимо, може да се допусне участие в програмата на други държави.

⁵ ОВ L 186, 7.7.2001 г., стр. 1 (Grotius II – Penal).

⁶ ОВ L 186, 7.7.2001 г., стр. 7 (Stop II).

⁷ ОВ L 186, 7.7.2001 г., стр. 4 (Oisin II)

⁸ ОВ L 186, 7.7.2001 г., стр. 11.

⁹ ОВ L 99, 31.3.1998 г., стр. 8.

- (12) Необходимите за изпълнение на настоящото решение мерки трябва да се вземат с помощта на комитет в съответствие с предвидените в него процедури.
- (13) Трябва да се осигури последователност и взаимно допълване между проектите на тази програма и другите интервенции на общността, с цел да се засили тяхната добавена стойност.
- (14) Трябва да се осигури редовно проследяване и оценка на рамковата програма, за да се оцени ефективността на проектите по отношение на поставените цели и при необходимост да се променят приоритетите.
- (15) В това решение е посочено указание за финансова стойност, по смисъла на член 34 от Междунституционалното споразумение от 6 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията за бюджетната дисциплина и усъвършенстване на бюджетната процедура¹⁰, за целия срок на действие на програмата, без това да засяга правомощията на бюджетния орган, определени в Договора за Европейската общност,

РЕШИ:

Член 1

Съставяне на рамковата програма

1. С настоящото решение се създава рамкова програма за полицейско и съдебно сътрудничество по наказателни дела в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, наричана по-долу „програма”.
2. Програмата се осъществява от 1 януари 2003 г. до 31 декември 2007 г., след което тя може да бъде продължена.

Член 2

Цели на програмата

1. Програмата допринася към общата цел да се осигури на гражданите на Европейския съюз високо ниво на защита в едно пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Тя цели:
 - а) да развие, осъществи и оцени европейските политики в тази област;
 - б) да насърчи свързването в мрежа, сътрудничеството по теми от общ за държавите-членки интерес, обмена и разпространението на информация, опит и

¹⁰ ОВ С 172, 18.6.1999 г., стр. 1.

добри практики, местното сътрудничество, повишаването на квалификацията и научното и техническо сътрудничество.

в) да окуражи държавите-членки да задълбочат сътрудничеството с страните кандидатки, с други трети държави и с компетентните международни и регионални организации.

2. Програмата подкрепя проекти в следните области, имащи отношение към част IV на Договора за Европейския съюз:

а) сътрудничество по общи и наказателни дела, включително обучение;

б) сътрудничество между органи по наказателно преследване;

в) сътрудничество между тези органи и други обществени или частни институции на държавите-членки, които имат за задача да предотвратяват и да се борят с престъпността, организирана и друга;

г) сътрудничеството между държавите-членки за гарантиране на ефикасна защита на интересите на жертвите в рамките на наказателната процедура.

Член 3

Достъп до програмата

1. Програмата финансира съвместно проекти с максимална продължителност до две години, представени от обществени или частни организации и институции, включително професионални организации, неправителствени организации, асоциации, организации, представляващи икономически среди, научни и образователни институти, и насочени към определените в параграф 3 обществени групи.

2. За да се ползват от финансиране, съвместните проекти трябва да обединяват партньори от най-малко три държави-членки или две държави-членки и една страна кандидатка, и да имат посочените в член 2 цели. Страните кандидатки могат да участват в проектите, за да се запознаят със законодателството в тази област, и да се подготвят за присъединяването. Могат да участват и трети държави, ако това е в интерес на проектите.

3. Програмата е насочена към следните обществени групи:

а) работещи в съдебната система: съдии, прокурори, адвокати, министерски служители, служители на криминалната полиция, разсилни, експерти, съдебни преводачи, други професии, участващи в съдебната администрация;

б) служители и работещи в органи по наказателно преследване: компетентните обществени институции в държавите-членки по силата на националното им законодателство, чиято цел е превенция, откриване и борба с престъпността;

в) служители на други обществени органи и представители на асоциациите, професионалните организации, научните среди и бизнеса, имащи за цел превенция и борба с организираната и друга престъпност;

г) представители на службите за подкрепа на жертвите, включително отговорните обществени служби в областта на имиграцията и социалните служби.

4. За целите по член 2, програмата може да финансира съвместно още:

а) специфични проекти, представени съгласно параграф 1, от интерес за приоритетите на програмата и за сътрудничеството с страните кандидатки;

б) допълнителни мерки като семинари, срещи на експерти, или други действия за разпространяване на резултатите, получени в рамките на програмата.

5. За целите, посочени в член 2, програмата може да предостави пряка финансова подкрепа за мероприятия, включени в годишните програми за неправителствените организации, отговарящи на следните критерии:

а) да са организации с идеална цел;

б) да са учредени в съответствие със законодателството на някоя държава-членка;

в) дейността им да има европейско измерение и да обхваща по принцип поне половината държави-членки;

г) дейността им да преследва поне една от целите, посочени в член 2.

Член 4

Дейности по програмата

Програмата включва следните дейности:

а) обучение;

б) създаване и въвеждане на програми за обмен и стажове;

в) наука и изследвания;

г) разгласяване на получените резултати в рамките на програмата;

д) насърчаване на сътрудничеството между органите по наказателно преследване, съдебните власти, или други обществени или частни организации на държавите-членки, имащи за цел предотвратяване и борба с престъпността, например чрез помощ за създаване на мрежи;

е) конференции и семинари.

Член 5

Финансиране на програмата

1. Финансовия ресурс за осъществяване на тази програма за периода 2003 г. – 2007 г. е 65 милиона EUR.

Годишните траншове се определят от бюджетния орган в рамките на финансовите перспективи.

2. Когато даден проект се финансира съвместно по тази програма, той не може да получи средства от друга програма, финансирана от бюджета на Европейския съюз.
3. Между Комисията и организаторите се подписват споразумения въз основа на решенията за финансиране. Решенията и споразуменията подлежат на финансов контрол от страна на Комисията и на проверки от страна на Сметната палата.
4. Финансовото участие от бюджета на Европейския съюз не може да надхвърля 70 процента от общата стойност на проекта.
5. Все пак специфичните проекти и допълнителните мерки, посочени в член 3, параграф 4, и дейностите, посочени в член 3, параграф 5, могат да бъдат финансирани до 100 %, в рамките на 10 % годишен марж, предоставен от програмата за специфични проекти по член 3, параграф 4, буква а), и 5 % марж за допълнителните мерки по член 3, параграф 4, буква б).

Член 6

Прилагане на програмата

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, е отговорна за управлението и изпълнението на програмата.
2. Програмата се управлява от Комисията в съответствие с финансовия правилник за бюджета на Европейските общности.
3. За изпълнението на програмата, Комисията:

а) изработва годишна работна програма, която съдържа специфичните цели, тематични приоритети, и при необходимост, списък на специфичните действия и допълнителни мерки; програмата се уравновесява между дейностите, посочени в член 2, параграф 2, и заделя поне 15 % от годишния си бюджет за областите, посочени в букви а), б) и в) на същия параграф;

б) оценява и подбира представените проекти и осигурява управлението им.

4. Разглеждането на представените проекти се извършва съгласно процедурата, посочена в член 8. Разглеждането на работната годишна програма, на специфичните проекти и на допълнителните мерки, посочени в член 3, параграф 4 и на дейностите, посочени в член 3, параграф 5, се извършва съгласно процедурата, посочена в член 9.

5. Доколкото са съвместими със съответните политики, Комисията оценява и подбира представените от организаторите проекти, съгласно следните критерии:

а) съответствие с целите на програмата;

б) европейско измерение на проекта и участие на страните кандидатки;

в) съвместимост с предприетите или предвидени дейности в политическите приоритети на Европейския съюз в областта на сътрудничеството в общото и наказателното право;

г) взаимно допълване с други проекти за сътрудничество, минали, настоящи или бъдещи;

д) капацитет на организатора да осъществи проекта;

е) присъщи качества на проекта - концепция, организация, представяне и очаквани резултати;

ж) размер на поисканата субсидия в рамките на програмата и доколко съответства на очакваните резултати;

з) значение на очакваните резултати за целите на програмата.

Член 7

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет, който се състои от представители на държавите-членки, и се председателства от представителя на Комисията, наричан по-долу „комитет”.
2. По предложение на председателя комитетът приема свой процедурен правилник, въз основа на типовия Процедурен правилник, който бе публикуван в Официалния вестник на Европейските общности.
3. Комисията може да покани представители на страните кандидатки на информационните заседания, които се състоят след заседанията на комитета.

Член 8

Процедура за консултация

1. В случай на позоваване на този член, представителят на Комисията предоставя на комитета проект на мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът приема становище за проекта в срок, определен от председателя в зависимост от това доколко е спешен въпросът. Ако е необходимо се гласува.
2. Становището се записва в протокола; всяка държава-членка може да поиска мнението ѝ да бъде записано в протокола.
3. Комисията се съобразява със становището на комитета. Тя информира комитета по какъв начин се е съобщила с това становище.

Член 9

Процедура за управление

1. В случай на позоваване на този член, представителят на Комисията предоставя на комитета проект на мерките, които трябва да бъдат предприети. Комитетът приема становище за проекта в срок, определен от председателя в зависимост от това доколко е спешен въпросът. Становището се приема с мнозинството, посочено в член 205, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност за приемане на решенията, които Съветът взема по предложение на Комисията. На гласуванията гласовете на представителите на държавите-членки имат тежестта, определена в гореспоменатия член. Председателят не участва в гласуването.
2. Комисията приема мерки, които са веднага приложими. Все пак, ако не съответстват на становището на комитета, Комисията съобщава без забавяне тези мерки на Съвета. В този случай Комисията може да отложи с три месеца прилагането на приетите от нея мерки, считано от датата, на която уведомява Съвета.

3. През посочения в параграф 2 срок, Съветът може да вземе друго решение, като се произнесе с квалифицирано мнозинство.

Член 10

Последователност и взаимно допълване

Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява последователността и взаимното допълване на проектите с други политики на общността.

Член 11

Проследяване и оценка

Комисията осигурява редовно проследяване на програмата. Тя съобщава на Европейския парламент дейностите и списъка на финансираните съвместни проекти и предава на Европейския парламент и на Съвета:

- а) годишен доклад за изпълнението на програмата. Първият доклад трябва да бъде предаден до 30 юни 2004 г.;
- б) до 30 юни 2005 г., междинен доклад за оценка на изпълнението на програмата;
- в) до 30 септември 2006 г., съобщение за проследяването на програмата, при нужда съпроводено с предложение;
- г) до 30 юни 2008 г. окончателен доклад за цялостна оценка на програмата.

Член 12

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник*.

Съставено в Брюксел на 22 юли 2002 година.

За Съвета:
Председател
P.S.Møller